

Dosarul nr. 2ra-727/19

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Central (jud: S. Ghercavii)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud: A. Gheorghies, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Nicolae Craiu

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Norelit Investgrup”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oxana Ovcearenco împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Norelit Investgrup” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată, și la cererea reconvențională depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Norelit Investgrup” împotriva Oxanei Ovcearenco cu privire la declararea nulității actelor juridice și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Norelit Investgrup” și a fost menținută hotărârea din 15 mai 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central,

c o n s t a t ă:

La data de 14 septembrie 2017 reclamanta Oxana Ovcearenco a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Norelit Investgrup” cu privire la încasarea datoriei, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 01 octombrie 2016 a încheiat cu SRL „Norelit Investgrup” contractul de împrumut.

A susținut că, conform pct. 2.1 din contractul de împrumut din 01 octombrie 2016, împrumutătorul a dat, iar împrumutatul a primit suma în mărime de 15400 de lei.

A afirmat că, actul de primire-predare din 01 octombrie 2016, atestă faptul primirii de pârâtă a mijloacelor bănești în mărime de 15400 de lei.

A notat că, conform pct. 2.2 din același contract, împrumutul trebuia să fie restituit până la data de 01 februarie 2017.

A relevat că, prin somația din 19 iunie 2017, care a fost recepționată de pârâtă la data de 23 iulie 2017, a solicitat restituirea împrumutatului, însă până în prezent ultima nu și-a onorat obligațiile contractuale asumate.

A relatat că, pentru nerestituirea în termen a împrumutului, pârîta urmează să-i plătească dobânda de întârziere pentru perioada 01 februarie 2017 – 08 septembrie 2017 în cuantum de 1629,87 de lei.

A solicitat încasarea din contul SRL „Norelit Investgrup” în beneficiul său a împrumutului în mărime de 15400 de lei, a dobânzii de întârziere în cuantum de 1629,87 de lei și a taxei de stat în mărime de 510,90 de lei.

La data de 26 decembrie 2017 SRL „Norelit Investgrup” a depus cerere reconvențională împotriva Oxanei Ovcearencu cu privire la declararea nulității actelor juridice și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că, contractul de împrumut și actul de primire predare din 01 octombrie 2016 sunt acte juridice fictive, încheiate în schimbul restituirii documentelor ce-i aparțin și deținute samavolnic de către pârâtă, care considera eronat că au restanțe salariale față de ea.

A punctat că, actul de primire-predare și contractul de împrumut au fost încheiate în lipsa transmiterii reale a banilor, fiind astfel lipsite de cauza obligației de a restitui suma de bani pe care în realitate nici nu au primit-o. De altfel, în casieria întreprinderii nu au fost înregistrate decontări de la Ovcearencu Oxana, iar ultima nu deține careva chitanțe de transmitere a banilor.

A elucidat că, prevederile pct. 3.3 din contractul de împrumut și actul de primire-predare a banilor din 01 octombrie 2016, contravin normelor imperative ale legii. Astfel, primirea numerarului în casieria întreprinderii se efectuează prin dispoziții de încasare semnate de către contabilul-șef sau de altă persoană împuternicită de aceasta. Primirea banilor este confirmată printr-o chitanță semnată de contabilul-șef sau de o altă persoană împuternicită de acesta și de casier, certificată de ștampila casierului sau imprimanta aparatului de casă (pct. 12 din hotărârea Guvernului privind aprobarea Normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova nr. 764 din 25 noiembrie 1992).

A remarcat că, formularul contabil a dispoziției de încasări, formularul OC-1, a fost aprobat conform anexei nr. 3 prin ordinul Ministerului Finanțelor nr. 216 din 28 decembrie 2015.

A specificat că, contabilitatea disponibilităților bănești din casieria întreprinderii se organizează în conformitate cu Legea cu privire la contabilitate și cu normele pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova, aprobat prin hotărârea Guvernului nr. 764 din 25 noiembrie 1992.

A subliniat că, contractul de împrumut nu conține clauze cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, prin urmare pretenția lui Ovcearencu Oxana privind încasarea dobânzii de întârziere este neîntemeiată, reieșind din prevederile art. 869 alin. (1) Cod civil. De altfel, pentru ca împrumutul să fie purtător de dobândă este necesară o clauză în acest sens, dacă nu este o asemenea clauză, dobânda nu este datorată de drept.

A solicitat declararea nulității contractului de împrumut și actului de primire-predare a mijloacelor bănești, încheiate între Oxana Ovcearencu și SRL „Norelit Investgrup” la data de 01 octombrie 2016.

Prin hotărârea din 15 mai 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, a fost admisă acțiunea depusă de Oxana Ovcearencu și au fost încasate din contul SRL „Norelit Investgrup” datoria în sumă de 15400 de lei, dobânda de întârziere în mărime de 1629,87 de lei și taxa de stat în mărime de 510,90 lei. Totodată, cererea reconvențională depusă SRL

„Norelit Investgrup”, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de SRL „Norelit Investgrup” și a fost menținută hotărârea din 15 mai 2018 a Judecătoriei Bălți, sediul Central.

Instanța de apel și-a motivat concluzia prin faptul că, la încheierea contractului de împrumut și actului de primire-predare a mijloacelor bănești din 01 octombrie 2016, apelantul SRL „Norelit Investgrup” și-a asumat în mod benevol obligațiunea de a restitui suma împrumutată, semnând și aplicând ștampila pe acestea, respectiv ultimul este obligat să-și execute obligațiile în modul corespunzător și cu bună-credință.

În circumstanțele descrise, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți a menționat că, instanța de fond just a dispus încasarea sumei de 15400 de lei, cu titlu de datorie și sumei de 1629,87 de lei, cu titlu de dobândă de întârziere pentru perioada 01 februarie 2017 – 08 septembrie 2017, or după cum a fost constatat în instanța de fond, cât și în instanța de apel, SRL „Norelit Investgrup” nu și-a onorat obligația de rambursare a împrumutului în termen.

De asemenea, instanța de apel a învederat că, instanța de fond corect a încasat taxa de stat în mărime de 510 de lei 90 bani, ținând cont de prevederile art. 94 Cod de procedură civilă.

Cu referire la cerereareconvențională, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți a menționat că, intenția părților Oxana Ovcearenco și SRL „Norelit Investgrup” de a da naștere unui act juridic a fost realizată la data de 01 octombrie 2016 prin semnarea contractului de împrumut, prin urmare semnarea de către ambele părți a actului de primire-predare a banilor demonstrează că tranzacția a produs efectele juridice și s-a consumat la momentul transmiterii banilor.

De altfel, instanța de apel a apreciat ca fiind declarative argumentele apelantului SRL „Norelit Investgrup” precum că contractul de împrumut ar fi unul fictiv și încheiat cu scopul de a asigura restituirea documentelor întreprinderii deținute samavolnic de către Ovcearenco Oxana, deoarece existența unor astfel de împrejurări nu au fost probate așa cum prevede art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În concluzie, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți a relevat că, nu poate fi reținut nici argumentul apelantului precum că ambele acte juridice contestate contravin Normelor pentru efectuarea operațiunilor de casă în economia națională a Republicii Moldova, aprobate prin hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 764 din 25 noiembrie 1992 și Legii contabilității, iar modalitatea de transmitere a banilor de către Oxana Ovcearenco către SRL „Norelit Investgrup” urma să se producă nu prin intermediul actului de predare-primire, ci printr-o dispoziție de casă semnată de contabilul întreprinderii, sau printr-un bon de plată imprimat la aparatul de casă cu ștampila și semnătura casierului, deoarece anume administratorul SRL „Norelit Investgrup”, Igor Grossu dispune de putere decizională în a alege modalitatea corectă de încasare a banilor și nu Ovcearenco Oxana.

Așadar, dacă prin modalitatea aleasă de încasare a mijloacelor bănești, Igor Grossu a prejudiciat cumva întreprinderea, anume dânsul este susceptibil răspunderii în raport cu întreprinderea și nu Oxana Ovcearenco.

La data de 15 februarie 2019 SRL „Norelit Investgrup” a declarat recurs împotriva deciziei din 01 noiembrie 2018 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, și pronunțarea unei noi

hotărâri de respingere a acțiunii inițiale și admitere a acțiunii reconvenționale, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea recursului recurentul a reiterat aceleași argumente care au fost susținute și în instanțele ierarhic inferioare, insistând asupra faptului că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

A afirmat că, instanța de apel a depășit limitele judecării cauzei expunându-se eronat asupra vinovăției lui Igor Gross, excluzând astfel răspunderea acestuia față de intimat.

La data de 03 aprilie 2019 Oxana Ovcearenco a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 01 noiembrie 2018.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la data de 17 decembrie 2018 (f.d. 139).

Astfel, recursul, declarat la data de 15 februarie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise

au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de SRL „Norelit Investgrup” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de SRL „Norelit Investgrup”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul SRL „Norelit Investgrup” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Norelit Investgrup” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecătorii

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu